

ADI Mustafa Fehmi Kubilay Baba adı Hüseyin, Ana adı Zeynep. Giritli bir ailenin çocuğu. 1906 doğumlu Kubilay bir öğretmen. Cumhuriyet öğretmeni. 1930 yılında İzmir'in Menemen ilçesinde askerlik görevini yapıyor. O sırada 24 yaşında. 23. Aralık 1930 sabahı, bundan 87 yıl önce, Menemen'de tuhaf bir şeyler oluyor. Sabahın erken saatlerinde dördü silahlı altı kişi, belediye meydanında tekbir getirerek gezinmeye başlıyor. Hepsi sakallı. Başlarında sarık, sırtlarında ise cüppe var. " Biz şeriat istiyoruz". deyip Müftü Camii'ne giriyorlar. Elebaşları Derviş Mehmet, camide namaz kılanlara kendini " Mehdi" olarak tanıtıyor ve dini korumaya geldiklerini söylüyor. Arkalarında 70 bin kişilik Halife ordusu olduğunu, öğle saatlerine kadar şeriat bayrağı altında toplanmayanların kılıçtan geçirileceğini tebliğ ediyor! Derviş Mehmet isimli kişi ve arkasındaki bir sürü yobazlar, camideki yeşil bayrağı alıp uzun bur sopaya takıyorlar. Yoldan geçen birine meydanda çukur kazdırıp bayrağı oraya dikiyorlar. Yobazlar bayrağın çevresinde dönmeye tekbir getirmeye, zikretmeye başlıyorlar... ve bağırlıyorlar:

" Şapka giyen kafirdir. Yakında yine şeriata dönülecektir. Bize kurşun işlemez. İşin acı yanı, Menemen ahalisinden bazıları, bunlar alkış tutuyor.

Olaylar ilçedeki askeri birliğe duyuruluyor. Alay Komutanı, yedeksubay Kubilay'ı bir manga askerle birlikte olay yerine gönderiyor. Kubilay ve askerlerin silahlarında mermi yok. Süngü takıp olay yerine gidiyorlar.

Kubilay askerlerini meydan girişinde bırakıyor ve yobazlardan teslim olmalarını istiyor. İşte bu anda yobazlardan biri ateş ediyor. Kubilay yaralanıp yere düşüyor. Ayağa kalkıp cami avlusuna doğru kaçıyor ama orda tekrar yere düşüyor. Çevredeki kalabalık paniğe kapılıp kaçışıyor. Derviş Mehmet ve arkadaşları, işte o anda Kubilay'ın başına çöküyorlar. Mehmet, çantasını açıp testere ağızlı bağ bıçağını çıkarıyor...

Ve yaralı yedeksubay Kubilay'ın başını orada kıtır kıtır kesip gövdesinden ayırıyor.

Kin ve nefret gözlerini öylesine bürümüş ki, kesik baştan akan kanı içiyorlar. Saçlarından tuttuğu kesik baş, şimdi Derviş Mehmet'in elindedir. Yeşil bayrağın sopasına kesik başı dikmeye çalışıyorlar, ancak bir türlü başaramıyorlar. Bunun üzerine birileri kendilerine ip getiriyor. Kesik baş, yeşil bayrağın dikili olduğu sopaya ipe bağlanıyor. Bütün bunlar olurken yine tekbirler getirilmekte, " Ey ahali din elden gidiyor" çığlıkları Menemen'de yankılanıyor. Silah seslerini duyan mahalle bekçisi Hasan olay yerine koşarak yetişiyor, ateş edip yobazlardan birini yaralıyor. Hemen ardından yobazlar ateş edip Hasan'ı orada şehit ediyor. Arkadaşının yardımına koşan bekçi Şevki de yobazların açtığı ateş sonucu can veriyor.

Birkaç dakika içinde üç şehit verilmiş, bir baş kesilmiştir. Yobazlar mutludur! Kubilay'ın kesik başı yeşil bayrağın sopası üzerinde sallanmaktadır. İşte bu aşamada asker olay yerine yetişiyor. Komutan " Teslim olun" diye bağırlıyor. Yobazların yanıtı kesindir: " Bize kurşun işlemez." Askeri birlik ateş ediyor. Yobazlardan bazıları orada yere serilirken, bazıları kaçıyor. Daha sonra hepsi birden yakalanıyor.

Menemen olayı, genç Cumhuriyet rejiminin 1925 yılındaki Şeyh Sait isyanından sonra tanık olduğu ikinci önemli irtica olayıdır. Menemen'de bu olayları yapanların hepsi yani 36 kişiye idam cezası verildi.

Atatürk Menemen olayına çok kızmıştı. Hatta söylentiye göre Menemen'in haritadan silinmesini emretti. Olayın ardından Menemen'de devrim şehidi iki bekçi ve yedeksubay Kubilay adına anıt dikildi. Üzerinde ise şu yazar: " İnandılar, dövüştüler, öldüler. Biraktıkları emanetin bekçileriyiz." Pazar günü Menemen irtica olayının 87 yıl dönümü idi. Yılanın başı aradan geçen bunca yıla karşın ezilmedi. Yılan pusuda bekliyor. Kalın Sağlıcakla!